

ZDROWE ŚRODOWISKO UCZNIOSTWA

TODD MORR

WWW.MISSIONALMADESIMPLE.COM

TWORZENIE ŚRODOWISKA DLA UCZNIOSTWA

W Bożej Opowieści obserwujemy, jak Jezus czynił uczniów, zamieniając rybaków w rybaków ludzi. Następnie, zanim wstąpił do nieba, powierzył im misję czynienia uczniów, którzy będą posłuszni Jego przykazaniom. Potem w Dziejach Apostolskich wielokrotnie widzimy, jak uczniowie wypełniali tę misję. Robili zasadniczo to, co Jezus robił ze swoimi uczniami. Głosili dobrą nowinę o Jezusie i założyli wspólnoty wierzących, aby ci żyli razem jako rodzina.

Uczniostwo nie było tylko zajęciami na szkółce niedzielnej, na które należało uczęszczać, albo sylabusem do przedyskutowania, czy też jednym z wielu programów oferowanych przez kościół. Te struktury mogą uczyć tego, *co* Jezus nakazał, ale same w sobie nie tworzą środowiska, w którym ludzie uczą się *być posłusznymi* temu, co nakazał Jezus. Ewangelio-centriczna wspólnota na misji Jezusa musi być kontekstem dla uczniostwa.

Misją naszych misyjnych wspólnot jest czynienie uczniów. Jednakże jako przywódcy nie możemy zmusić ludzi do wzrostu, tak samo jak rolnik nie może zmusić rośliny do wzrostu. „Tak więc ani ten, który sieje, ani ten, który podlewa, nic nie znaczą, tylko Bóg, który daje wzrost” (1 Koryntian 3:7). Podobnie jak rolnik, tworzymy środowisko sprzyjające wzrostowi.

Uczniostwo to całościowa opieka nad małą grupą ludzi, która nieustannie doświadcza życia Jezusa i Jego nauczania. W zdrowym środowisku uczniowie uczą się podporządkowywać panowaniu Jezusa każdej dziedzinę swojego życia.

10 ISTOTNYCH CECH ZDROWEGO ŚRODOWISKA UCZNIOSTWA

Jakiego typu środowisko Jezus stworzył dla swoich uczniów?

1. WZMOCNIONE PRZEZ DUCHA ŚWIĘTEGO

(Jana 14:15-20, 16:7-15, 1 Koryntian 2:10-14, Rzymian 8:5-14, Galacjan 5:16-26, Dzieje Apostolskie)

- Tylko Duch Święty może zmienić serca i przemienić życie. Dlatego to on przede wszystkim prowadzi ludzi w uczniostwie i wyposaża ich. On uczy, przypomina, przekonuje, pomaga, prowadzi, objawia, doradza.

- Praca Ducha Świętego polega na tym, że czyni nas podobnymi do Jezusa i pomaga nam wykonać zadania, do których zostaliśmy stworzeni. Duch Święty powołuje nas, wyposaża i posyła, abyśmy wydawali owoc dzięki Jego mocy.
- „Tworzenie uczniów” musi przebiegać w poddaniu i we współpracy z Duchem Świętym. Duch Święty jest głównym prowadzącym i wyposażającym ludzi. Nic nie możemy zrobić bez Niego (Jana 15:5).
 - *Jak wyglądałoby uczniostwo w poddaniu i we współpracy z Duchem Świętym?*

2. ZANURZONE W EWANGELII

(Rzymian 8:28-29; Galacjan 2:14; Mateusza 15:1-20, 20:20-28; Łukasza 6:1-11, 8:1-15)

- Ewangelia musi przenikać środowisko, w którym czyni się uczniów. Ostatecznie jest odpowiedzią na każdy problem i motywacją do poddania każdej dziedziny życia pod panowanie Jezusa. Albo, innymi słowy, jest to motywacja do zastosowania ewangelii w każdej dziedzinie życia.
- Kiedy jesteśmy zachwyceni Bogiem, Jego mądrością, mocą, chwałą, łaską i dobrocią objawioną w Jego opowieści, a zwłaszcza w Jezusie, w Nim znajdujemy nasze bezpieczeństwo, znaczenie, aprobatę, radość i satysfakcję, a nie w czymkolwiek innym.
- W miarę jak ewangelia przenika do każdej szczeliny i szpary naszego życia, coraz bardziej żyjemy w poddaniu się Jezusowi dla naszego dobra i Jego chwały.
- Często widzimy, jak Jezus pomaga uczniom analizować i stosować prawdę w oparciu o doświadczenie. W trakcie codziennych wydarzeń i rozmów pokazywał im, jak bycie częścią jego królestwa daje nowe spojrzenie na wszystko. Prawda ewangelii w połączeniu z doświadczeniem jest znacznie łatwiejsza do zapamiętania i zastosowania.
 - *Czy ludzie z mojej misyjnej wspólnoty stosują ewangelię we własnym życiu? Wobec siebie nawzajem? Czy nasze swobodne rozmowy często schodzą na temat ewangelii?*

3. POD WPŁYWEM WSPÓLNOTY

(Mateusza 8:23-27, 9:9-13, 9:35-38; Łukasza 22:14-23, 22:39-46)

- Uczniowie bardzo wiele nauczyli się, obserwując i słuchając Jezusa. Możemy również założyć, że wiele się nauczyli podczas wzajemnych interakcji, kiedy podróżowali, żyli i służyli razem w bliskiej społeczności.
- Rola przywódcy wspólnoty misyjnej lub lidera DNA, jako głównego prowadzącego, jest ważna, ale wiele nauki oraz kształtowania ma miejsce między innymi w grupie, której członkowie służą razem i doświadczają wspólnego życia (np. jak zdrowa rodzina lub odnosząca sukcesy drużyna sportowa).
- Wzajemna odpowiedzialność, która może i powinna mieć miejsce, gdy grupa ludzi otwiera na wylot swoje życie przed sobą nawzajem, jest również istotna w procesie uczniostwa. Bez wysokiego poziomu takiej odpowiedzialności większość ludzi prawdopodobnie ukryje znaczące obszary swojego życia w grzechu. Grupa zaufanych przyjaciół jest zwykle jedynym bezpiecznym miejscem, w którym można wyznać grzech i uzdrowić dany obszar.
 - *Czy ludzie w waszej MW widzą siebie jako tych, którzy czynią innych uczniami, nawet jeśli nie są uważani za liderów?*

4. MISYJNE, SŁUŻĄCE INNYM

(Mateusza 8:1-3, 8:14-17, 10:5-8; Łukasza 9:10-17, 18:35-46)

- Jezus przywiązywał dużą wagę do ewangelizacji i służby tym, którzy nie byli jeszcze Jego naśladowcami, zwłaszcza ludziom w wielkiej potrzebie. Ustawicznie wystawiał uczniów na kontakty z różnymi ludźmi, w różnych miejscach, o różnych potrzebach. Wielu z tych ludzi miało fizyczne, relacyjne, emocjonalne lub duchowe potrzeby. Często umieszczał uczniów w sytuacjach, w których mogli nauczyć się kochać i służyć „tym najmniejszym” poprzez obserwowanie Go lub służenie obok Niego.
- Cechy charakteru, takie jak miłość, współczucie, służenie, poświęcenie i hojność, z większym prawdopodobieństwem będą miały miejsce w życiu człowieka, gdy wkracza on w życie innych i może demonstrować powyższe cechy w kontekście tych relacji. Rozwój duchowy jest często bardziej znaczący, gdy ludzie służą poza kościelną rodziną, ludziom, którzy są w rozpaczliwej potrzebie. (Bardzo ważne

jest, aby te rzeczy były często praktykowane, aby stały się częścią stylu życia danej osoby, a nie projektem, w którym uczestniczy kilka razy w roku).

- Czy wierzący może „nauczyć się” współczucia, hojności, poświęcenia itd.? Jak to się dzieje?

5. CAŁOŚCIOWE

(*Mateusza 5:1-12, 6:1-4, 6:19-34; Łukasza 5:5-11, 6:37-42*)

- Z nauczania i doświadczeń Jezusa z uczniami jasno wynika, że był zaangażowany w ich całościowy rozwój, że zależało Mu na tym, aby pomóc im poddać całe życie woli Ojca i na chwałę Ojca.
- Uczniostwo musi obejmować troskę o całe życie człowieka. Każda dziedzina ludzkiego życia potrzebuje ewangelii, nie tylko „duchowe” obszary, takie jak studium biblijne, modlitwa itp. Także takie rzeczy jak czas, praca, pieniądze, związki oraz ciało człowieka itd. muszą być kształtowane z perspektywy ewangelii.
 - *Jakiego typu troska potrzebna jest, aby pomóc każdej osobie w waszej misyjnej wspólnotie i grupie DNA zastosować ewangelię do ich całego życia zamiast tylko do „duchowych” aspektów?*

6. CZĘSTE I DŁUGOTERMINOWE

(*Mateusza 4:18-23, 9:35-38; Łukasza 8:1, 8:22*)

- Jezusowi inwestował w uczniów 3 lata, zanim byli gotowi do samodzielnej służby i przywództwa. Przez te 3 lata spędzili ze sobą nawzajem wiele godzin.
- Uczniostwo nie jest szybkie. Wymaga dużo czasu, zaangażowania i wyrzeczeń. Prowadzący w uczniostwie musi często przebywać ze swoimi uczniami i opiekować się nimi długoterminowo.
 - *Czy da się prawdziwie prowadzić kogoś w uczniostwie co tydzień w trakcie 2-4 godzin, tak jak to ma miejsce w większości tego typu relacjach? Jak myślisz, ile czasu powinno to zabierać?*

7. DOŚWIADCZALNE

(Mateusza 4:18-23, 9:35-38; Łukasza 8:1, 8:22)

- Jezus spędzał większość czasu ze swoimi uczniami w środowisku, w którym uczyli się przez doświadczenie. Mieszkali razem, podróżowali razem, jedli razem posiłki, wspólnie zaspakajali potrzeby ludzi itp. Wydaje się, że bardzo niewiele czasu spędzali razem na tym, co moglibyśmy uznać za formalne środowisko uczenia się.
- Ludzie uczą się znacznie więcej, gdy coś **robią** niż gdy po prostu coś **słyszają**. Z tego powodu musimy pomagać ludziom doświadczać życia zgodnego z ewangelią (Galacjan 2:14). Musimy blisko z nimi żyć poza zgromadzeniami kościelnymi, angażując się wspólnie w życie, relacje i służbę.
 - *Jak wasza MW może więcej żyć i doświadczać wspólnie w danym tygodniu czy miesiącu?*

8. INDYWIDUALNIE DOPASOWANE

(Mateusza 14:28-31, 16:15-19, 26:36-38; Łukasza 9:28, 22:31-34)

- Chociaż widzimy, że Jezus spędzał dużo czasu z uczniami jako grupą, widzimy również, że skupiał się konkretnie na życiu poszczególnych uczniów w różnym czasie i na różne sposoby.
- Oprócz dynamiki grupy, uczniostwo potrzebuje także osobistego podejścia, ponieważ każda osoba w grupie ma inne potrzeby, problemy, pasje i dary duchowe. Każda osoba musi być postrzegana indywidualnie, w taki sam sposób, w jaki rodzice postrzegają rozwój każdego ze swoich dzieci indywidualnie. Potrzebujemy przewodnictwa Ducha Świętego, aby zidentyfikować potrzeby i znaleźć skuteczne sposoby ich zaspokojenia.
 - *Jak możesz mieć pewność, że zapewniasz regularną i osobistą troskę każdemu członkowi twojej grupy zgodnie z ich potrzebami i osobowością?*

9. KSZTAŁTOWANE

(Mateusza 8, 9, 14:13-21; Łukasza 5:12-13, 13:10-17, 14:1-6)

- Choć czasami Jezus nauczał uczniów w bardziej formalnych okolicznościach, to nieustanny przykład miłości, służby, ofiarności, szczodrości, zachęty, uwielbienia itp., jaki dawał miał prawdopodobnie największy wpływ na ich życie uczniów, którzy Go obserwowali.
- Uczniowie muszą zobaczyć większość tego, czego od nich się oczekuje w codziennym życiu osoby, który prowadzi ich w uczniostwie. Jeśli nie zobaczą przykładu tego, co powinni robić, trudno będzie im robić to tak samo.
 - *Jak możesz pokazać na swoim przykładzie, najbardziej jak się da, styl życia naśladującego Jezusa tym, których prowadzisz w uczniostwie?*

10. OCZEKUJĄCE POMNOŻENIA

(Mateusza 4:19, 10, 28:19-20; Łukasza 10:1-3, 10:17-20)

- Od samego początku strategią Jezusa było, aby Jego uczniowie stali się fundamentem kościoła i fundamentem dla pomnożenia naśladowców Jezusa na całym świecie.
- Uczenie innych, by byli posłuszni wszystkim przykazaniom Jezusa, obejmuje też nakaz Jezusa dotyczący pozyskiwania uczniów. Częścią bycia uczniem Jezusa jest czynienie innych uczniami Jezusa. To pomnożenie, w którym „uczeń” staje się „prowadzącym w uczniostwie”, powinien być komunikowany i oczekiwany od samego początku. Choć nie każda osoba jest utalentowanym przywódcą, każda osoba jest duchowo uzdolniona i powołana do prowadzenia innych w uczniostwie w ramach ewangelio-centricznej wspólnoty na misji.
 - *Jak możesz zaszcześcić wizję osobom, które prowadzisz w uczniostwie, aby same stały się tymi, którzy będą prowadzić w uczniostwie za rok-3 lata?*

